

AURKIBIDEA

Adio laguna
Agure zaharra
Agur Jaunak
Agur Xiberua
Ai, hau edari zoragarria
Aita- semeak
Aitormena
Aitorren hizkuntz zaharra
Aldapeko
Ama, begira zazu
Amerikara noa
Ameriketara joan nintzan
Andre Madalen
Antoni eta Anton
Antton bat eta Antton bi
Ardoa edanda
Artillero
Atharratzeko gaztelua
Athletic
Aupa gizona
Bagare
Baldorba
Balearen bertsoak
Baserritarrak
Begiak parrez-parrez
Behin batian Loiolan
Bizkaia maite
Bizkaiko aberatsak
Boga, boga
Domingo Kanpaina
Donostiako hiru damatxo
Egun da Santi Mamiña
Egunsentia
Eperrak badititzü
Eperraren kanta
Errota zahar maitea
Euskaldun berriaren balada
Euskal Herrian euskaraz
Euskaraz Gazte
Eusko gudariak
Ez dizut irikiko
Ez, ez dut nahi
Ezkongaietan
Ez nau izutzen negu hurbilak
Furra furra
Gazte-gaztetatikan
Gaztelugatxe
Gernikako arbola
Gitarra zahartxo bat
Goizeko euri artean
Goizian argi hastian
Gora ta gora beti

Gure kuadrillan
Habanera
Hara nun diran
Haurtxo txikia
Hegoak ebaki banizkio
Herribehera
Herriko festak
Ia guriak egin du
Ikusi mendizaleak
Ikusten duzu goizean
Ilunabarra
Iparragirre abila dela
Isil-isilik dago
Itsasoa laino dago
Itziarren semea
Izarren hautsa
Jaun barua
Joxe Mielen batela
Kalera, kalera
Kalera noa ihesi
Kapitain Pilotu
Lau teilatu
Lepoan hartu
Loa, loa
Loretxo
Loriak udan ihintza bezela
Maddalen
Maite, maite
Maitiak galdegin zautan
Maitia, non zira?
Maritxu, nora zoaz?
Mendian gora
Nere andrea
Nere herriko neskatxa maite
Nirekin
Oi ama Eskual Herri
Oraindaineke inularretan
Pello Josepe
Prima eijerra
Salamankara
San Simon eta San Juda
Sehaska kanta
Sorterriko koblak
Triste bizi naiz eta
Txakurraren partia
Txantxibiri
Txuri-urdin
Ume eder bat
Xalbadorren heriotzean
Zenbat gera
Zibilek esan naute

GABON KANTAK

Ai, hau gauaren zoragarria!
Alaken, alaken
Arin-arin, kristauak
Atozte kristauak
Bihotz sutuakin
Birjina maite
Din dan don
Dios te salve
Elurra teilatuan
Gabonak, Gabonak
Gaueko izar
Hator, hator
Haurtxo maite
Horra, Mari Domingi
Kanpaiak jaietan
Kanta Alleluia
Mendi aldetik datoz
Mesias sarritan
Oi, Bethleem
Olentzero
Olentzero
Txamarra txartxo

ADIO LAGUNA

Adio laguna,
aski ezaguna,
nork bete behar du zuk utzi
diguzun hutsuna?

Inoiz ez naiz damu izango
laguna izana,
gogoan daukat irakatsi
izan zenidana.

Jatorrean jator,
ez zen beste inor,
garen artean sendo dirau
gurekin iraunkor

Bizi indarra daukat, gartsu,
zenaren gorantzan,
berriro elkar ikusiko
dugun esperantzan.

AGURE ZAHARRA

Agure zahar batek zion bere etxe aurrean
goizean goiz lantokira irteten nintzanean:
Ez al dek, gazte, ikusten gure etxola zein dan?
desegiten ez badugu, bertan galduko gera.

Baina guztiok batera saiatu hura botatzera,
usteltzen hasita dago-ta, laister eroriko da.
Hik bultza gogor hortikan, ta bultza nik hemendikan,
ikusiko dek nola-nola laister eroriko dan.

Baina denbora badoa, nekea zaigu hasi,
eskuak zartatu zaizkit, eta indarrak utzi.
Usteltzen badago ere, karga badu oraindik,
berriz arnasa hartzeko esaigun elkarrekin:

Baina guztiok batera saiatu hura botatzera (...)

Agure zaharra falta da gure etxe ondotik,
haize txar batek hartu ta eraman du hemendik.
Haur batzuk ikusten ditut eta inguraturik,
aitona zaharraren kanta nahi diet erakutsi:

Baina guztiok batera saiatu hura botatzera (...)

AGUR JAUNAK

Agur Jaunak,

Jaunak, agur; agur t´erdi.
Danak Jainkoak eñak gire,
zuek eta bai gu ere.
Agur Jaunak, agur
Agur t´erdi, hemen gera.
Agur Jaunak.

AGUR XIBERUA

Agur Xiberua,
bazter güzietako xokhorik eijerrena!
Agur sor lekhia,
zuri ditit ene ametsik goxuenak.
Bihotzaren erditik
bostetan elki deitadazüt hasperena;
zü ützi geroztik
bizi niz trixterik,
abandonatürik,
ez beita herririk,
Parisez besterik,
zü bezalakorik.

Sor lekhia ützirik gazte nintzalarik,
Parisen sarthü nintzan korajez betherik.
Plazerez gose eta бүrian hartürik
behar niala alegera bizi..
Bostetan geroztik,
nigar egiten dit,
Xiberua zuri.

Agur Xiberua (...)

Palazio ederretan gira alojatzen,
eta segür goratik aide freska hartzen;
Gain behera soginik beitzait üdüritzen
Orhigañen nizala agitzen..
Bena ez dira heben
bazterrak berdatzen,
txoriak kanthatzen!

Agur Xiberua (...)

Ametsa, lagün nezak ni Atharratzerat,
ene azken egünen han iragaitera,
Orhiko txoriaren khantüz behatzera,
pharka ditzan nik egin nigarrak.
Hots, xiberutarrak,
aintzinian gora
euskualdün bandera.

Agur Xiberua (...)

AI, HAU EDARI ZORAGARRIA

Bost baso ardo atera eta
bost tragotan hustu,
beste bat edateko
inon beharrik ez dut;
edan korriente baino
pagatzia ahaztu,
hola tabernaria
nekez aberastu.

Goizean sartu tabernara eta
ateratzen naiz azkena.
Egun guztian zurrutian ta
ez zait betetzen barrena.
Ai, hau edari zoragarria
neri gustatzen zaitena!
Maria Jesus, bihotzekua,
bete hamaseigarrena.

Ipurtzuloa itxita
hamar egunean,
zezenak izan ziran
askatu zanian.
Salto eta brinkoka
ohiaren gainian,
ikusi zutelako
kaka orinalian.

Goizean sartu tabernara eta (...)

AITA-SEMEAK

Aita-semeak tabernan daude,
ama-alabak jokoan. (Bis)

Berriz ikusi beharko dugu
behi gizena auzoan,
berriro ere ez da faltako
trapu zaharrik kakoan.

Aita-semeak tabernan daude..

Eta lapurrek ostu dute
guk gendukana etxean,
eta gu gaude erdi biluzik
beti iñoren menpean.

Aita-semeak tabernan daude..

Geurea dugu erru guztia,
geurea dugu osoan,
ez iñori, ba, errua bota

Euskal Herria hiltzean.

Aita-emeak tabernan daude...

Baina gaztea naiz eta daukat
etorkizuna eskuan,
ez zaigu hilgo Euskal Herria
ni bizi naizen artean.

Aita-emeak tabernan daude...

AITORMENA

Ez dira betiko garai onenak,
azken finean gizaki hutsak gara,
barearen ostean dator ekaitza,
udaberri berririk ez guretzat.
Denborak aurrera etengabian,
ta orain ezin eutsi izan giñana,
rutinaren morroiak bihurtu gara,
lantzana, lehen baino lehen aska gaitezana.

Ohartu gabe arrunt bilakatuta,
ohartu gabe heldu gara mugara,
mundua jausi zaigu gainera,
maitia, lehen baino lehen aska gaitezana.
Ez dakigu non dagoen hoberena,
bila dezagun beste lekuetan.

Bai, zin dagizut, ez dizudala inoiz gezurrik esan eta,
zaude ziur, ezin izango zaitudala ahaztu inoiz;
aitortzen dut izan zarela ene bizitzaren onena,
baina orain, maitia, lehen baino lehen aska gaitezana.

AITORREN HIZKUNTZ ZAHARRA

Aitorren hizkuntz zaharra
nahi degu zabaldu,
munduaren aurrean
gizonki azaldu;
baldin gure zainetan
odolik badegu,
euskaldunak euskeraz
hitz egin behar degu.

Zein hizkuntza ederra,
euskera guria!
inon ez det aurkitzen
beste bat hobia.
Usain goxodun hizkuntz
txukun ta argia,

biraorikan ez duen
hizketa garbia.

Gora euskera maitea
zoragarriena,
euskaldunen artean,
maitagarriena.
Munduan sortu zanik
hizkuntzik zaharrena,
gora ta gora euskaldunak
eta gure euskera.

ALDAPEKO

Aldapeko sagarraren adarraren puntan,
puntaren puntan,
txoria zegoen kantari.
Xiru liru li.
Xiru liru li.
Nork dantzatuko ote du soinutxo hori?

AMA, BEGIRA ZAZU

Ama begira zazu
leihotik plazara:
ni bezalakorikan
plazan bai ote da?
Lai lai la
plazan bai ote da?

Begiak erne ditut,
bi zangoak arin:
hoinbertze dohainekin
ez nauke mutxurdin.
Lai lai la
ez nauke mutxurdin.

Mutikoen artean
itzul-inguruka,
gizongeitizat baduzket
dotzenan hameka.
Lai lai la
dotzenan hameka.

Heldu den primaderan
arropa xuritan,
ederra izanen naiz
mahain sailduetan
Lai lai la
mahain sailduetan.

Haurra, ahal badaide,
hala izan bedi:
lehen gure aldi zen
Lai lai la
orain zuen aldi.

AMERIKARA NOA

Amerikara noa nere borondatez,
hemen baino hobeto izateko ustez;
aspertua bainago hemengo izatez,
adios aita eta ama, ondo bizi bitez.

Lehenago ere seme bat badit Amerikan,
orain dela sei urte joana hemendikan,
baldin topatzen badek haren biderikan,
esan hakiok aita bizi dala oraindikan.

Kafia hartutzen det egunian bi aldiz,
baita pasiatu ere nik nahi adina zaldiz;
jan-edanaren faltik ez, osasuna berriz...
Aita bizimodu hau Donostian izan balitz!

AMERIKETARA JOAN NINTZAN

Ameriketara joan nintzan
xentimorik gabe,
handik etorri nintzan, maitia,
bost miloiren jabe.
Txin, txin, txin, txin,
diruaren hotsa,
harexek ematen dit, maitia,
bihotzian poza.

ANDRE MADALEN

Andre Madalen, Andre Madalen,
laurden erdi bat olio!
Aitak saria ekarritzean
amak ordainduko dio.

Amak ordaintzen ez baldin baio,
aitak ordainduko dio.
Aitak ordaintzen ez baldin baio,
hor konpon eta adio!

ANTONI ETA ANTON

Antoni, Antoni!
zure atean nago ni.
Ai, Anton, ai, Anton!
ate ondoan hor konpon!

Hormatxoriak negu gorrian
ez du atsegin elurra;
zerua goibel, kabia hotza,
ta janari gabe lurra.
Ai, maite, nere bihotzak duan
zure hotzaren bildurra!
Biontzat kabi bat berotzeko
bilduko nuke egurra.

Antoni, Antoni! (...)

Enarak ez du behin egindako
kabirik inoiz aldatzen;
urtero beti kabi haretan
umeak ditu bazkatzen.
Baina zu, Anton, enara txarra
zaitut neretzat bilatzen;
jai bakoitzean neska berria
ikuste zaitut maitatzen.

Antoni, Antoni! (...)

ANTTON BAT ETA ANTTON BI

Antton bat eta Antton bi
Antton putzura erori,
edan zituen pitxar bi,
etzan orduan egarri.

Bonbolon bat eta bonbolon bi,
eragiok Santi arraun horri (bis).

ARDOA EDANDA

Ardoa edanda mozkortzen naiz,
pipa erreta txoratzen naiz,
kortejatzian lotsatzen naiz,
nola demontre biziko naiz?

ARTILLERO

Artillero, dale fuego,
ezkontzen zaigula pastelero.
Eta zeinekin? Eta norekin?
Orpo zikinaren alabakin.

Orpo zikin, gona luze,
atzeko aldeko erregidore.
Jotzen zioten tarrapatatan,
zergatik neskatxa zatarra zan.

Orpo zikin, gona luze,
kaleko loiaren erregidore.
Deitzen zioten zarran zan zan zan,
zergatik neskatxa zatarra zan.

ATHARRATZEKO GAZTELUA

Ozaze jaurganien bi zitroin doratü,
Atharratzeko Jaunak bata dü galdatü;
üken dü arrapostü ez direla huntü,
hunttürik direnian, batto ükenen dü.

Portaliara joan zite, ahizpa maitia,
ingoiti horra düzü Atharratzeko Jauna,
otoi, erran izozü ni eri nizala,
zazpi egün hoietan ohian nizala.

Klara, zuaza orai salako leihora,
ipar ala hegua denez jakitera,
iparra balinbada, goraintzi Salari,
ene korpützaren txerka, jin dadila sarri.

Ama, juaenen gira oro elkarreki
etxerat jinen zira xangri handireki
bihotza kargatürrik, begiak bustirik,
eta züre alaba tunban ehortzirik.

Ama, saldu nauzü biga bat bezala,
bai eta desterratü, oi Espainiala.
Aita bizi üken banü, ama zü bezala
enindüzün ezkundüren Atharratzeko Salala.

ATHLETIC

Athletic! Athletic! Eup!
Athletic gorri ta zuria
danontzat zara zu geuria.
Herriatik sortu zinalako
maite zaitu herriak.

Gaztedi gorri-zuria
zelai orlegian,
Euskal Herriaren
erakusgarria.
Zabaldu daigun guztiok

irrintzi alaia:
Athletic! Athletic!
zu zara nagusia!
Altza gaztiak!

AUPA GIZONA

Aupa, gizona! Jaiki, mutil!
Atzar, emazte ta neskatil!
Borrokarako dei eginaz
irrintzi bat dabil.
Euskal Herria diagu zai,
presoak eta hilak ere bai,
abertzale izanez gero, gaur
gauden denok anai.

Borrokari, luza zaidak eskua,
hona hemen nerea zabalik,
euskaldunak banan-banan hiltzea,
otso beltzak ez dik beste nahirik.
Euskadiren alde
loturik bagare,
goaz borrokara
nagusituko baikare.
Gerokoak geroko utzi,
gaur herriak zio:
nahi diat bizi!

Aupa gizona...

Agur, agur, andere askatasuna.
Agur, agur, biharko Euskadi.
'Iguzkitan dantzatuko gaituzu'
errana diot maiteñoari.
Besoak loturik,
ez dugu festarik,
nola dantzatuko
biok belaunikaturik?
Lehenik urratu katea
gero libro izanez
dantza egitea.

Aupa, gizona...

BAGARE

Araban bagare,
Gipuzkun bagera,
Ziberun bagire,
ta Bizkaian bagara,
baita ere Lapurdi ta Nafarran.

Guztiok gara euskaldun,
guztiok anaiak gara,
nahiz eta hitz ezberdinez
bat bera dugu hizkera.

Herri bat dugu osatzen
eta gure zabarkeriz
ez daigun utzi hondatzen.

Bagare, bagera,
bagire, bagara,
euskera askatzeko
oraintxe dugu aukera.

BALDORBA

Ezkil gabeko elizen
eremu emankorra,
giza murzuriko
zure ardientzat.

Oi Baldorba! Oi Baldorba!
eguzki eta haize idor,
mahats-ardo ibai,
galburuarena.

Lur gorri, harri landu,
mailu eta xixelaren kantu.
Gitarrazko alakiketan,
Armeniako kanun ahots urratuan.

Oi Baldorba! Oi Baldorba!
esazu nor zen bidetik
baztertu zintuen madarikatua!

Zure irriño erromanikoa
erdi izoztu eta leloturik
utzi zuen madarikatuaren
izena nahi dut,
izena nahi dut.

Oi Baldorba! Oi Baldorba!
esazu nor zen bidetik
baztertu zintuen madarikatua!

Oi Baldorba!
zutaz oroit eta
zuri nagozu,
zuri nagozu.

Kantu bat laburra da eta
pentsa zuk,
esaten ez dizudan hartaz.

Oi Baldorba! Oi Baldorba!
esazu nor zen bidetik
baztertu zintuen madarikatua!

BALEAREN BERTSOAK

Mila bederatzirehun ta
lehenengo urtian,
Maiatzaren hamalau
garren egunian,
Orioko herriko
barraren aurrian,
balia agertu zan
beatzik aldian.

Haundia bazan ere
azkarra ibilian.
Buelbaka han zebilen
juan da etorrian,
hondarra arrotuaz
murgil igarian.
Zorriak zeuzkan eta
haiek bota nahian.

Ikusi zutenian
hala zebilela
berihala juan ziran
traineruen bila.
Arpoi ta dinamita
eta soka bila.
Aguro ekartzeko
etzan jende hila.

Bost traineru juan ziran
patroi banarekin.
Mutil bizkor bikainak
guztiz onarekin.
Manuel Olaizola
eta Loidirekin.
Uranga, Atxaga ta
Manterolarekin.

Baliak egindako
salto ta marruak
ziran izugarri ta
ikaratzekuak.
Atzera egin gabe,
hango arriskuak,
arpoiakin hil zuten
han ziran hangiak.

Bost txalupa jiran ta

erdian balia
gizonak egin zuten
bai nahiko pelia.
Ikusi zutenian
hila edo itoa
legorretikan bazan
biba ta txaloa.

Hamabi metzo luze
gerria hamar lodi.
Buztan palak lau zabal
albuetan pala bi.
Ezpainetan bizarrak
beste ilera bi
orraziak bezela
hain zeuzkan ederki.

Gorputzez zan mila ta
berrehun arrua.
Beste berrehun mingain
ta tripa barrua.
Gutxi janez etzegon
batere galdua.
Tinako sei pesetan
izan zan saldua.

Gertatua jarri det
egiaren alde.
Hau horrela ez bada
jendiari galde.
Bihotzez pozturikan
atsegintsu gaude.
Gora oriotarrak
esan bildur gabe.

BASERRITARRAK

Baserritarrak gera gu,
ezin gentzake ukatu. (Bis)
Baina kaletarrak bezin ongi (Bis)
soinua jotzen degu. (Bis)

Kalian dira bi gauza
neri gustatzen zaidanak: (Bis)
ardotxo txuri goxo eta (Bis)
opil koxkor bigunak. (Bis)

BEGIAK PARREZ-PARREZ

Begiak parrez-parrez,
bihotza negarrez, (Bis)
halaxe joaten nintzan, maitia,

zugandik, dolorez. (Bis)

Ama zuriak neri,
parian pasata, (Bis)
ez dit agurrik egin, maitia,
burua jirata. (Bis)

Ama zuriak neri
ez agur eiteko, (Bis)
zer palazio dauka, maitia,
zuri emateko? (Bis)

Palazio eder bat
haitzaren gainian, (Bis)
ez da euririk sartzen, maitia,
ari ez dunian;
ez da haizerik sartzen, maitia,
ez dabilenian.

BEHIN BATIAN LOIOLAN

Behin batian Loiolan
erromeria zan,
hantxe ikusi nuen
neskatxa bat plazan;
txoria baino ere
arinago dantzan;
huraxe bai polita
han politik bazan!

Esan nion desio
senti nuen gisan,
harekin hizketa bat
nahi nuela izan;
erantzun zidan ezin
atsegin har nezan,
adituko zidala
zer nahi nion esan.

Aurkitu ginanian
inor gabe jiran,
koloriak gorritu
arazi zizkidan;
kontatuko dizuet
guztia segidan,
zer esan nion eta
nola erantzun zidan.

Dama polita zera
polita guztiz, bai!
Baina, hala ere, zaude
oraindik ezkongai.
Ezkon gaitezen biok!

esan zaidazu bai!
Ni zurekin ezkondu?
Ni zurekin... Ja-jai.

BIZKAIA MAITE

Bizkaia maite,
atzo goizean ikusi zintudan,
soineko zuriz jantzia,
buruan orlegi,
bihotzean sua,
nere gogoaren
ertzatik pasatzen.
Zure usain gozoa, lana,
amodioa, itsasoa,
nere baitan sartzen...

Atzo goizean entzun nuen
zure berbaren oihartzuna,
zure kantaren fereka,
bihotzean kilika
eta oihartzunaren haunditasunean
murgilduz joan nintzen,
jausika, hegaka...
Bart arratsean
arbasoen baratzaren ondoan
bertsotan eta dantzan
lotu zinen alai, piper eta gatza.

Bizkaia maite,
atzo goizean ikusi zintudan
soineko zuriz jantzia,
buruan orlegi,
bihotzean sua.
Olerkari
penatuaren gozo eta mina,
amodio eta kanta,
zure berba leun,
zure gatzaren bizia,
zure burdinaren gorria dira gaur
neretzat aterbe...

Bizkaia maite,
atzo goizean ikusi zintudan
soineko zuriz jantzia,
buruan orlegi,
bihotzean sua,
lirain, sendo, eder...

BIZKAIKO ABERATSAK

Bizkaiko aberatsak

dira diruzale,
txerri-erosle eta
txorizo-saltzaile.
Dendaz bete dituzte
Bilbon zazpi kale,
inoiz ez dute eman
pausorik debalde,
burrukatzen baitute
diruaren alde.

Somera, Artekale,
gero Tenderia,
han ikusi genuen
mila komedia.
Tenderoaren grinak
nork erremedia!
Gizonaren gainean
han erori dira,
hanka kendu diote,
ai, zer aberia!

Euskal baserritarrak
dadukan pobreza,
baina haundiagoa
askoren grandeza.
Madrildik etorri den
Korte Ingelesa,
bertan sartuko balitz
euskaldun baldresa,
dirua gastatzeko
manera erreza.

Ez zaitez bertan sartu,
euskaldun maitea,
zabalik badaukazu
bertako atea,
galduko duzu eta
bigarren hankea
bai eta, bide batez,
zure hankartea.
Euskaldun batentzako
zer errematea!

BOGA, BOGA

Boga, boga, mariñela, mariñela!
Joan behar degu urrutira, urrutira!
Bai, Indietara! Bai, Indietara!

Ez det nik ikusiko
zure plai ederra;
Agur, agur Ondarroako itsaso bazterra!

Mariñela!
Boga!
Mariñela!

DOMINGO KANPAINA

Mando baten gainian Domingo Kanpaina,
ez dihoa hutsikan mando horren gaina.
Azpian dihoana mandoa da, baina
gainekoa ere bada, azpikoa adina.
Mando baten gainian bestia, alajaina.

DONOSTIAKO HIRU DAMATXO

Donostiako hiru damatxo
Errenderian dendari.
Josten ere badakite, baina
ardoa edaten hobeki.
Eta kriskitin, kraskitin,
arrosa krabelin,
ardoa edaten hobeki.

Donostiako Gaztelupeko
sagardoaren gozua.
Hantxen edaten ari nintzala
hautsi zitzaidan basua.
Eta kriskitin, kraskitin,
arrosa krabelin,
basua kristalezkoa.

Donostiako hiru damatxo
hirurak gona gorriak.
Sartutzen dira tabernara ta
irtetzen dira hordiak
eta kriskitin, kraskitin
arrosa krabelin,
irtetzen dira hordiak.

Donostiako hiru damatxo
ein omen dute apustu.
Zeinek ardo gehiago edanda,
zein gutxiago mozkortu.
Eta kriskitin, kraskitin,
arrosa krabelin,
zein gutxiago mozkortu.

EGUN DA SANTI MAMIÑA

Egun da Santi Mamiña
benetan egun samina.
Goiko zeruan gorde dezala

luzaro neure arima.

Esanen dizut egia,
hau ez da usategia.
Erroi artean izan nintzaden
benetan ausartegia.

Itsas aldean izarra,
hari begira lizarra.
Euskara salbo ikusi arte
ez dut kenduko bizarra.

Kantatu zuen oilarrak,
argitzen dira belarrak.
Ageda gure martiriari
moztu zizkaten bularrak.

Bularrak moztu zizkaten eta
Euskal Herriak diotsa:
solomu luze dultzerik gabe
eman zaidazu bihotza.

Eman zaidazu bihotza eta
ken, berriz, nahigabeak,
esan noiz garen izanen gure
etorkizunen jabeak.

EGUNSENTIA

Eguzkiaren argia
leihopetik sartzean,
poz eta alaitasunez
esnatuko gera.
Txorien abestiekin
alaitutako eguna,
gizonen gorrotoakin
hondatuko da eguna.

Ibiliko gera
alkarri kalte eginaz,
ustez lagunik handienak
aurrez ondo hitz eginaz.
Batzuen izerdiekin
besteek diru eginaz,
egia esan dutenak
giltzapera eramanez.

Gauza horiek ikusteko,
nolaz esnatzen gera?
Gauza horiek egiteko,
nolaz jeikitzen gera?
Txoriek alaitutako
eguna hondatzeko,

hobe genduke ez esnatu
ta bertan geldi lotan.

Ibiliko gera (...)

EPERRAK BADITITZÜ

Eperrak badititzü bere bi hegalak,
bai eta bürün gainin kokarda eijer bat,
Zük ere balinbazünü gaztetarzün eijer bat,
neskatilen gogatzeko bilho holli pollit bat.
Zük ere (...)

Amorosak behar lüke izan lotsa gabe,
gaiaz ebiltia ez üken herabe.
Egünaz ebiltia desohore leike
xoriak ere oro haier so dirade.
Egünaz (...)

Ebili izan nüzü gaiaz eta beti.
Eia! atzemanen nianez lili eijer hori.
Azkenian atzeman düt; oi, bena tristeki.
Lümarik eijerrena beitzαιο erori.
Azkenian (...)

EPERRAREN KANTA

Eperrak kantatzen du goizian goizetan
ez asko fiatzeko mutilen hizketan.
Fiatzen bazerade mutilen hizketan,
eroriko zerade harri labanetan.

Aire tun txikitun airte tun laire...

Haurrak ikas zazute euskaraz mintzatzen
ongi pilotan eta oneski dantzatzen.
Euskaltzaleak gera, neska-mutil gazte,
poza ta alaitasuna guk ditugu maite.

Aire tun txikitun aire tun laire...

EUSKALDUN BERRIAREN BALADA

Barakaldokoa naiz eta
daukat paro obrero,
horregatik euskaltegira
noa ni egunero.
Euskaraz bazekien nire
bisabueloak edo,
baina ni rollo hontaz
orain arte zero,

goizero-goizero
AEKan bezero,
batzuetan ero,
besteetan bero,
baina ez dut milagro
handirik espero.

Goizean goiz hasi behar dut
motibazio bila.
Euskara ez da ingelesa,
baina ez dago hila.
Egun askotan pensatzen dut
hau dela inutila;
nik ez daukat kulparik
ez banaiz abila,
hau da hau makila,
aditz klase pila,
hitzak beste mila;
animo mutila
esaten dute, baina
ez da hain fazila.

Idea hau nire buruan
ez dakit noiz hasi zen,
baina batzutan ez naiz hemen
gehiegi dibertitzen
Lau gauzak izen bat dute eta
gauza batek lau izen,
kokoteraino nago
klaseak aditzen,
pegatak ipintzen,
ta dirua biltzen,
nola sartu nintzen
ez dut konprenitzen,
lau on bat bilatzeko
ez badu serbitzen.

EUSKAL HERRIAN EUSKARAZ

Euskal Herrian euskaraz
nahi dugu hitz eta jolas,
lan eta bizi euskaraz eta
hortara goaz,
bada garaia noizbait dezagun
guda hori gal edo irabaz.
Zabal bideak eta aireak
gure hizkuntzak har dezan arnas,
bada garaia noizbait dezagun
guda hori gal edo irabaz.

Euskal Herrian euskara
hitzegiterik ez bada,

bota dezagun demokrazia
zerri-askara;
geure arima hiltzen uzteko
bezain odolgalduak ez gara.
Hizkuntza gabe esaidazue
nola irtengo naizen plazara,
geure arima hiltzen uzteko
bezain odolgalduak ez gara.

Euskal Herri euskalduna
irabazteko eguna,
pazientzia erre aurretik
behar duguna;
ez al dakizu euskara dela
euskaldun egiten gaituena?
Zer Euskal Herri litzake bere
hizkuntza ere galtzen duena?
Ez al dakizu euskara dela
euskaldun egiten gaituena?

EUSKO GUDARIAK

Eusko gudariak gera
Euskadi askatzeko,
gerturik daukagu odola
bere alde emateko.
Irrintzi bat entzun da
mendi tontorrean,
goazen gudari danok
ikurriñan atzean.

EZ DIZUT IRIKIKO

Ez dizut irikiko
gau ilunian aterik
barrengoak ez daki
kanpokoaren berririk.
Zatoz eguna argitzen danian,
egongo gera alkarrekin.

Ai, ene! Ai, ene! Hogeita laugarrena
San Bartolome. (Bis)

Jerónimo, entzun zazu
neskatzarekin ibiltzen zera zu. (Bis)

Aita datorrenian, ama datorrenian
etxetik kanpora bialduko zaitu. (Bis)

EZ, EZ DUT NAHI

Ez, ez dut nahi, ez, ez, ez.
Ez, holako zibilizaziorik!

Kaiolaren adarrak ditugu alboan,
eskuindarrek eskua zabaldu juxtuan.
Zigor indarren menpe, tiroak gogoan,
horrela bizitzerik ez dago munduan.

Poliziak nun-nahitik zerbait egitean,
pentsatu arazi nahi makil indarpean.
Iduri du garela kaiola batean
jarritako txoriak fusilen menpean.

Horregatik ez dut nahi gizonen kutsurik,
zibilizazioaren sasi Jaungoikorik.
Libre nahi dut bihotzez, libre loturetik
basurdearen gisa, hortzak estuturik.

EZKONGAIETAN

Ezkongaietan zerbait banintzan,
ezkondu eta, ezer ez;
ederzalia banintzan ere,
aspertu nintzen ederrez:
nere gustua egin nuen ta
orain bizi naiz dolorez.

Nere andrea andre ederra zan
ezkondu nintzan orduan.
Mudatuko zan esperantzarik
ere batere ez nuan;
surik batere baldin badago,
maiz dago haren onduan.

Zokoak zikin, tximak jario,
haurra zintzilik besoan;
adobakia desegokia
gona zaharraren zuloan;
hiru txikiko botila haundia
dauka berekin alboan.

Nere andrea goiz jeikitzen da
festara behar danean;
buruko mina egiten zaio
hasi baino lehen lanean.
Zurekin zer gertatuko zan
nik bildurrik ez nuan!

EZ NAU IZUTZEN NEGU HURBILAK

Ez nau izutzen negu hurbilak
uda betezko beroan,

dakidalako irauten duela
orainak ere geroan,
nolabaitezko kate geldian
unez uneko lerroan,
guztia present bihurtu arte
nor izanaren erroan.

Ez nau beldurtzen egunsentian
arnas zuridun izotzak,
nun dirudien bizirik gabe
natura zabal hilotzak,
eguzki eder joan guztien
argia baitu bihotzak,
eta begien mila ernegai
iraganaren oroitzak.

Ez nau larritzen azken orduan
arnasa galdu beharrak,
bide xumea hesituarren
amildegiaren larrak,
ardo berriak onduko ditu
mahastietan aihen zaharrak,
gure oraina arrazoiturik
beste batzuren biharrak.

Ez nau iluntzen baratzatikan
azken loreak biltzeak,
muga guztien arrazoi bila
arnas gabe ibiltzeak,
arratsaldeko argi betera
zentzu denak umiltzeak,
amets betezko loa baitakar
behin betirako hiltzeak.

FURRA FURRA

Furra furra fandangua
hortxe duzu fandangua
geure gustukua.

Gaur goizean jaiki naiz
suerte onean,
tanke bat topatu dut
neure kafesnean.
Ez dakit zer daukagun
bakea ala gerra,
baina nik, badaezpada,
egin dut puzkerra.

Furra, furra (...)

Zerbait egitekotan,
zuzen eta artez,

zorri bat garbitu dut
ur-pistola batez;
orain galdurik nago,
beldurrez beteta,
muniziorik gabe
gelditu naiz eta.

Furra, furra (...)

Neure arma bakarra
dut akordeoia;
auspoari eraginez
dirudi lehoia.
Eskua jaten badit,
on egin dezaion;
Cervantesi holakorik
gertatu zitzaion.

Furra, furra (...)

Eta orain banao
berriro ohera,
bila ez badatozkit
lo-lo egitera;
bihar ikusiko da
zer dagoen berri,
jakintsuenak ere
ezin du igerri.

Furra, furra (...)

GAZTE-GAZTETATIKAN

Gazte-gaztetatikan
herritik kanpora,
estranjeri aldean
pasa det denbora.
Herrialde guztietan
toki onak badira,
baina bihotzak dio:
zoaz Euskal Herrira!

Agur ene bihotzeko
amatxo maitia.
Laster etorriko naiz,
kotsola zaitia.
Jaungoikoak nahi badu
ni urez joatea,
ama, zertarako da
negar egitea?

Lur maitea uztea
da negargarria,

hemen gelditzen dira
ama ta herria.
Urez noa ikustera,
bai, mundu berria;
oraintxe bai naizela
errukigarria.

GAZTELUGATXE

Seirehun urte inguru
kosta aldean zen gertatu,
itsasgizon zahar batek
behintzat hala zidan kontatu,
enbat itzelak Gaztelugatxen
untzi eder bat zuen hondatzen,
euskaldunontzat barruan
altxor haundiak ei zekartzan.

Iaz udako goiz batez
eguzkiaren lehen printzez
jo nuen itsas barrena
bihotzak dardara eginez,
murgildu nintzen ur gardenetan,
arakatu ongi hare-haitzetan,
han zegoen tinkaturik
goroldioak estalirik.

Indar guztiaz bultzatzen
altxor kutxa zabaldu nuen,
atzera egin ninduen
uhin haundia altxatu zen,
inor ez zapaltzeko gogoa,
zapalduak ez izatekoa,
hau da gure urguilua
altxor guztien iturria.

Eta hau hola ez bazan
sar nazatela kalabazan,
ipui txit barregarriak
kontatu nizkizuen plazan.

GERNIKAKO ARBOLA

Gernikako arbola da bedeinkatua,
euskaldunen artean guztiz maitatua.
Eman ta zabal zazu munduan frutua;
adoratzen zaitugu, arbola santua.

Mila urte inguru da esaten dutela,
Jainkoak jarri zuela Gernikako arbola.
Zaude, bada, zutikan orain ta denbora,

eroritzen bazera, erraz galdu gera.

Erregutu deiogun Jaungoiko Jaunari
pakea emateko orain eta beti;
bai eta indarra ere zerorren lurrari,
eta bendizioa Euskal Herriari.

GITARRA ZAHARTXO BAT

Gitarra zahartxo bat det
nik nere laguna,
horrela ibiltzen da
artista euskalduna,
egun batian pobre,
bestietan jauna,
kantatzen pasatzen det
nik beti eguna.

Nahiz dala Italia,
orobat Frantzia,
bietan bilatu det
mila malizia;
korritzen badet ere
nik mundu guztia,
maitatutzen det beti
Euskaldun herria.

Jaunak ematen badit
neri osasuna,
oraindik izango det
andregai bat ona;
nahi badet frantsesa,
interesaduna,
baina nik nahiago det
hutsik euskalduna.

Adios, Euskal Herria;
ez, baina, betiko.
Bost-sei urte hontan
ez det ikusiko.
Jaunari eskatzen diot
grazia emateko
lur maite hontan
bizia uzteko.

GOIZEKO EURI ARTEAN

Goizeko euri artean, aterkiñarik gabe,
eskuak sakelean, pena bat bihotzean.
Etxetik urruti nago, kalean bakarrik,
goizeko euri artean, kitarra bakarrekin.

Lan bat hartu behar dut, gaur zerbait bazkaltzeko,
inork ez nau hartu nahi, arrotza naizelako.
Kaletan abestu dut nire herriko kanta,
jendeak zerbait utzi du, goizeko euri artean.

'Ez horrela ibili' neskatzak esaten dit,
hobeki hemen bizi gu biok elkarrekin.
Batzuetan galdetzen diot neure buruari
zertarako naizen hemen,
zergatik ari naizen
betiro kezkatzen.

Baina aurrera joan behar dut, bidea hartu arte,
bakarrik izan behar dut, hori iritsi arte,
eta egun on batean pozik ikusiko dut
eguzkia agertzen goizeko euri artean.

GOIZIAN ARGI HASTIAN

Goizian argi hastian, ene leiho-hegian
txori bat pausatzen da eta goratik hasten kantan.
Xori eijerra, hain alegera, entzuten haidanian
ene bihotzeko tristura laister duak aidian.

Ene xoririk maitena, zertaz jin hiz nigana,
iratzarrazi nialarik ametsik eijerrena.
Jinik hain goizik, uste hiena baniala hanitx pena?
Ez, ez, habil kontsolatzera malerüsago dena.

GORA TA GORA BETI

Gora ta gora beti
haik gora Lapurdi!
Euskarak bizi gaitu
eta bizi bedi. (Bis)

Gorantza doa agudo kapitala
eta Lapurdi beti dago apala,
aldrebesturik dago mundu zitala.
Konformatzen ez bagara
ze pekatu mortala!

Gora ta gora (...) (Bis)

Gurea ez da bizimodu normala,
lurra lantzeko haitzurra eta pala,
lanaren truke kobratzen erreala.
Benetan da miserable
euskaldunon jornala.

Gora ta gora (...) (Bis)

Munduan ezin bizi diteke hala,
merkatuetan dena gora doala,
etxera eta zopa guztiz argala,
kriseiluen olio
ez da postre formala.

Gora ta gora (...) (Bis)

GURE KUADRILLAN

Gure kuadrillan,
gure kuadrillan,
gure kuadrillan mozkorra franko
eta, gainera, soltero.

Eta, gainera,
eta, gainera,
eta, gainera, ezkontzerikan
ez duena espero,
ez orain ta ez gero.

Hau dek zorioneko,
ezkondu beharra,
ezkondu baino lehenago
biziko naiz mutil [neska] zaharra.

HABANERA

Berriro itzuliko balitz
iragan denbora arrotza
berdin kontsumi nezake
bainilla gozo artean,
itsaso urrun batetan,
irudimena galdurik,
udaberriko euritan
larrosak pizten ikusiz.

Osaba komertzianterik
ez nuen izan Habanan,
pianorik ez zegoen
bizi nintzen etxe hartan,
neskatxen puntilla finak
udako arratsaldetan,
errosario santua
neguko gela hotzean.

Ezpainek gordetzen dute
ezpain bustien gustoa,
desiozko hotzikaran
etsipenaren tamalez,
gaua zelatan dakusat
kontzientzia bilutsik,

badoaz orduz geldiak
gogorapenen hegalez.

Jaio ginen, bizi gera,
ez dugu ezer eskatzen,
itsasontzia astiro
kaiatik ari da urruntzen.
Antillak zintzilik daude
argazkien paretetan,
karta bat idatziko dut
norbaitek erantzun dezan.

Tabako, ron ta kanelaz
girotutako arratsetan
algarak entzuten ziren
Habanako putetxetan,
abanikodun mulatak
gauari haize egiten
musiken aide nagiek
odola erretzen zuten.

Jaio ginen, bizi gera,
ez dugu ezer eskatzen
itsasontzia astiro
kaiatik ari da urruntzen.
Antillak zintzilik daude
argazkien paretetan,
karta bat idatziko dut
norbaitek erantzun dezan.

HARA NUN DIRAN

Hara nun diran mendi maiteak!
Hara nun diran zelaiak!
Baserri eder zuri-zuriak,
iturri eta ibaiak.
Hendaian nago zoraturikan,
zabal-zabalik begiak,
hara, Euskal Herri! lur hoberikan
ez da Europa guztian.

Oi, Euskal Herri, eder maitea!
hara hemen zure semea,
bere lurrari mun egitera,
beste gabe etorria.
Zuregatikan emango nuke
pozik, bai, nere bizia;
beti zuretzat hil arteraino
gorputz ta arima guztia.

HAURTXO TXIKIA

Haurtxo txikia negarrez dago,
ama, emaiozu titia;
aita gaiztoa tabernan dago,
pikaro jokalaria.

Aita jokuan, ama lanian;
hauxe bai, negargarria!
Eskerrak zuri, lore polita,
alaitzen dezu etxia.

Ardoa edan, txanponak galdu,
holaxe dabil aitatxo;
Jainko maitia, gutzaz erruki,
erruki zazu amatxo.

Inoiz aitatxo txintxotzen bada,
oi, zeinen esker haundia!
Orduantxe nik bai ekarriko
zapata berri txuriak.

HEGOAK EBAKI BANIZKIO

Hegoak ebaki banizkio
nerea izango zen,
ez zuen aldegingo;
baina, horrela,
ez zen gehiago txoria izango;
baina, horrela,
ez zen gehiago txoria izango.
Eta nik...
txoria nuen maite.
Eta nik...
txoria nuen maite.

HERRIBEHERA

Herribehera, Herribehera!
Zure landen zabalera
ortzi-muga den hartan mugatzen da.
Zure lur emankorretan
isurtzen diren asmoak
gogotsu hartuko ahal ditu lur gozoak!
Zure gaztelu zaharrek
gorderik duten, aintzina
hats tristetan mintzo da haren mina.

Horma zahar arrailduetan
xoriak dira kantatzen,
mendetako lo geldia salatzen.
Nafarroa anai zaharra,
kondairaren lehen sustarra,
bego higan arbasoen amets hura.

HERRIKO FESTAK

Herriko festak ziran biharamonian,
berak nahi zuten txoko, txoko batian,
harri txabal-txabal baten gainian,
ari ziran, ari ziran trukian.

Lau atso: hiru neskazahar,
bat alarguna,
jarririk itzalian,
harri txabal-txabal baten gainian,
ari ziran, ari ziran trukian.

Hasi ziradenian kartak partitzen,
eta gainera tantuak kontatzen.
Trun jota, ta Iñaxik txota,
Mariak txaldun, Errufinak hirua.
Mari Martin, txoratu al zain burua?
lauarekin hiruaren keinua.

Neska egon hadi ixil-ixilik
hik ez den ikusi nere keinurik!
Tanta bat edanez gero,
begiak dir-dir, ezin egon ixilik
edan ezan, edan ezan gogotik,
katilua, katilua beterik.

IA GURIAK EGIN DU

Ia guriak egin du,
badegu zeinek agindu. (Bis)
Ez oraindik umildu,
alkarregana bildu.
Gerra nahi duen guzia
berari kendu bizia.

Ez naiz ni gerraren zale
baizik pakearen alde. (Bis)
Zeinek nahi duen galde,
berari tira, dale.
Bala bat sartu buruan,
aspertuko da orduan.

Gu gera hiru probintzi
lehengo legerik ez hautsi. (Bis)
Hoieri firme eutsi,
nahiz hanka bana hautsi;
jaioko dira berriak,
gu gera Euskal Herriak.

IKUSI MENDIZALEAK

Ikusi mendizaleak
baso eta zelaiak,
mendi tontor gainera
igo behar dugu.
Ez nekeak
ezta bide txarrak.
Gora, gora, Euskal Herria!
A, a, a!
Gu euskaldunak gera,
Euskal Herrikoak!

Hemen mendi tontorrean
euskal lurren artean,
begiak zabaldurik,
bihotza erreta.
Hain ederra,
hain polita da-ta.
Gora, gora, Euskal Herria!
A, a, a!
Gu euskaldunak gera,
Euskal Herrikoak!

ILUNABARRA

Eguzkia hasten da
jetsitzen, jetsitzen.
Dizdizera ederra
zaiola gutxitzen.

Diamantezko printzak
zaizkonian galtzen,
urrezko bola baten
itxuran da jartzen
eta geldi-geldi
da itsaspera sartzen.

IKUSTEN DUZU GOIZEAN

Ikusten duzu goizean,
argia hasten denean,
menditto baten gainean:
etxe ttipitto aintzin xuri bat
lau haitz handiren artean,
iturritto bat aldean,
xakur xuri bat atean,
han bizi naiz ni bakean!

Nahiz ez den gaztelua,
maite dut nik sorlekua,
aiten aitek hautatua.

Etzetik kanpo zait iduritzen
nonbait naizela galdua.
Nola han bainaiz sortua,
han utziko dut mundua,
galtzen ez badut zentzua.

IPARRAGIRRE ABILA DELA

Iparragirre abila dela
askori diot aditzen,
eskola ona eta musika,
hori hoiekin zerbitzen.
Ni ez nazu ibiltzen
kantuz dirua biltzen,
komediante moduan;
debalde festa preparatzen det
gogua dedan orduan.

Eskola ona eta musika,
bertsolaria, gainera;
gu ere zerbait izango gera
horla hornitzen bagera.
Hatoz gure kalera,
baserritar legera,
musika hoiek utzita;
Errenterian bizi naiz eta
egin zaidazu bisita.

ISIL-ISILIK DAGO

Isil-isilik dago
kaia barrenian,
untzi txuri polit bat
uraren gainean. (Bis)

Goizeko ordubietan
esnatutzen gera,
arrantzaliak beti
joateko urrutira. (Bis)

Pasatzen naizenian
zure leihopetik,
negarra irtetzen zait
begi bietatik. (Bis)

Zergaitik, zergaitik, zergaitik?
Zergaitik?
Zergaitik negar egin?
Zeruan izarra dago
Itsaso aldetik. (bis).

Bat, bat, bat, parrandan ibili bart

parrandan ibili bart.
Bi, bi, bi, ez naiz ondo ibili,
ez naiz ondo ibili.
Hiru, hiru, hiru, kolkua bete diru,
kolkua bete diru.
Lau, lau, lau, sardina bakalau.

Anteron txaparrotia,
Singerren bibotiak,
haretzek ez dauka, ez dauka
preso tximinoia. (Bis)

Hau dek, hau dek,
hau dek umoria!
Kontsolatzeko,
kontsolatzeko,
euskaldun jendia!

Kalian gora,
kalian behera,
kalian gora xexenak!
ai, ai, ai, ai!
Kalian gora,
kalian behera,
kalian gora xexenak!
Kalian gora,
kalian behera,
kalian gora,
kalian behera,
kalian gora,
kalian behera,
kalian gora xexenak! (Bis)

ITSASOA LAINO DAGO

Itsasoa laino dago
Baionako barraraino.
Nik zu zaitut maitiago
txoriak beren kumiak baino.

Gure oroiz aita dago
lainopian gaberaino.
Nik zu zaitut maitiago
arraintxuak ura baino.

ITZIARREN SEMEA

Itziarren semeak
ez du laguna salatzen.
Eta zakurren aurrean
tinko ta ixilik egoiten.

Itziarren semea, hori duk mutila!
nihor salatu baino nahiago du hila,
harro egon liteke Maddi neskatila,
espetxetik jali ta joanen zaio bila!
Maddi neskatila, hori dun mutila!
Nihor salatu baino nahiago du hila!

-Haurra, zer egin haute holan agertzeko?
-Ama, jo egin naute mintza arazteko.
-Izenik eman al duk? Esan zak egia!
-Ez ama, ez dut eman! Jali naiz garbia!
-Jali haiz garbia?
-Bai ama, egia!
Ta amak eskaini zion klabelin gorria.

Zazpi gizon nituen joka inguruan.
Makilaz hartu naute ostikoz lurrean.
Bainan nik ez dut eman lagunen izenik
ta hantxe gelditu dira fitsik jakin barik.
Lagunen izenik ez baitut eman nik,
ta hantxe gelditu dira fitsik jakin barik.

Lau aldiz sartu naute urean burua,
zangotik euki naute zintzilikatua,
bainan nik ez dut eman lagunen izenik,
ta hantxe gelditu dira filsik jakin barik.
Zangotik zintzilik, ni beti isilik,
ta hantxen gelditu dira fitsik jakin barik.

Izerdia ta odola burutik behera,
ezpainak urratu ta azazkalak atera,
bainan nik ez dut eman lagunen izenik,
ta hantxe gelditu dira fitsik jakin barik.
Odolez beterik, ni beti isilik,
ta hantxe gelditu dira fitsik jakin barik.

Itziarren semeak
ez du laguna salatzen,
eta zakurren aurrean
tinko ta isilik egoiten.
Espetxerat igorri dute,
amak ez du ezagutu.
Ta Maddik, pulliki-pulliki,
eman diozka bi musu.

IZARREN HAUTSA

Izarren hautsa egun batean bilakatu zen bizigai,
hauts hartatikan uste gabean noizpait ginaden gu ernai.
Eta horrela bizitzen gera sortuz ta sortuz gure aukera,
atsedenik hartu gabe. Lana eginaz goaz aurrera,
kate horretan denok batera gogorki loturik gaude.

Gizonak badu inguru latz bat menperatzeko premia,
burruka hortan bizi da eta hori du bere egia.
Ekin ta ekin bilatzen ditu, saiatze hortan ezin gelditu,
jakintza eta argia; bide ilunak nekez aurkitu
lege berriak noizpait erditu, hortan jokatuz bizia.

Gizonen lana jakintza dugu: ezagutuz aldatzea,
naturarekin bat izan eta harremanentan sartzea.
Eta indarrak ongi errotuz, gure sustraiak lurrari lotuz,
bertatikan irautea: ezaren gudaz baietza sortuz,
ukazioa legetzat hartuz beti aurrera joatea.

Ez dadukanak ongi ahi daki eukitzea zein den ona,
bere premiak bete nahirik beti bizi da gizona.
Gu ere zerbait bagera eta gauden tokitik hemendik bertan
saia gaitezen ikusten: amets eroak bazterturikan,
sasi zikinak behingoz erreta, bide on bat aukeratzen.

Gu sortu ginen enbor beretik sortuko dira besteak,
burruka hortan iraungo duten zuhaitz-ardaska gazteak.
Beren aukeren jabe eraikiz ta erortzean berriro jaikiz
ibiltzen joanen direnak: gertakizunen indar ta argiz
gure ametsa arrazoi garbiz egiztatuko dutenak.

JAUN BARUA

Jaun baruak aspaldin xederak hedatü zütin,
txori eijer bat hatzaman düzü Paubeko seroren komentin
orai harekin biziren düzü aspaldian gogun beitzün.

Xedera balitz halako merkatietan saltzeko,
Ziberuako aitunen semek eros litzazkie oro,
halako txori eijertto zunbaiten hatzamaiteko.

Igaran apirilaren bürrian, armadaren erdian,
züntüdan bihotzian, armak oro eskian;
present espiritian, manka besuen artian.

Jauna maite banauzü, erraiten düzün bezala,
kita ezazü, kita ezazü Erregeren zerbütüa,
eta maita herria, üken dezadan plazera.

JOXE MIELEN BATELA

Joxe Mielen batela
txitxarrua eta berdela. (Bis)

Joxe Miel, Miel Joxe
Joxe Miel, Miel Joxeren batela!

KALERA, KALERA

Altza begiak zapaldu orok,
diarra lagunari,
berriro izango gaituk kide
indar emanaz iraultzari.

Kalera, kalera, borrokalari, kalera.
Hire indarraren beharra diagu
gure indarrarekin batera.
Zai dago ama, zai aita,
zai andre ta lagunak.
Hator, hator Euskadira;
hator, hator etxera.

Ezin gure oihuak isildu
ezin gaituzte zapaldu,
lagunak non diren badakigu,
oihuka herria daukagu.

Bultza ta bultza euskal langile,
euskal populu sufritua,
burni kateak erre labetan,
danba-danba lurrera kartzelak.

Luza eskuak indarrik baduk,
jaikitzeke garaia da;
herri guztia zuen zai dago
denok eskuz esku helduta.

KALERA NOA IHESI

Ni bizi naiz baserrian
animalien erdian, (bis)
bertsotan kontatuko dizuet,
mundu guztiak dakila,
nola nagoen mendian
bizidunen hilobian.

Jaikitzen naiz egunero
oilarrak jo ta gero, (bis)
lanetik eta lanera beti
nola ninteke hain ero!
Kalera aldegin edo
sartuko naiz gerrillero.

Lanez banago ase
ordaina ez da luzea, (bis)
mendi goietan egonagatik
hauze da nire leizea,
emaidazu guraizea
urra dezadan haizea.

Kalera noa ihesi
neure gurdi eta guzi, (bis)
ez naiz menturaz han ere ongi
ibiliko lehendabizi,
baina ez ninteke bizi
baserrian bezain gaizki.

Agur baserriko mendi,
hil arteko urkamendi, (bis)
hiltzeko bada ere zugana
berriro itzul banendi,
mundua ez dabil ongi
edo nauzu ero haundi.

KAPITAIN PILOTU

Ni naiz Kapitain Pilotu.
Ni naiz Kapitain Pilotu.
Neri behar zait obeditu, obeditu.
Bestela zenbaiten kasketa
bonbilun, bonbilun behera
egin ezkerro zenbaiti,
bonbilun bat eta bonbilun bi
eragiok Santi arraun horri.

LAU TEILATU

Hemen gaude
ta poztutzen naiz,
ta ziur zure aita ere bai;
ta zer ondo, zelan dihoa
zure bufanda txuria?

Lau teilatu gainian,
ilargia erdian
eta zu
goruntz begira.
Zure keia eskuetan,
putzara batekin... putz!
Neregana etorriko da,
ta berriz izango gara
zoriontsu
edozein herriko jaixetan.

Goxo-goxo
kanta egin nazu
Benitoren Maria Solt.
Negarrik ez.
Txuri zaude ta malkoak
zure kolorea kentzen dute.

Lau teilatu gainian (...)

Felix-felix bihar
berriz egongo gara,
txanpain apur batekin.
Diru gabe, baina
izarrak gurekin daude,
piano baten soinuaz.

Lau teilatatu gainian (...)

LEPOAN HARTU

La-la-ra
la-la-ra la-la la-la-ra!
Lepoan hartu ta segi aurrera!
Lepoan hartu ta segi aurrera!

Gazte bat lurrean aurkitu dugu,
lore gorritz beterik kolkoa,
burdinen artetik ihesi dator
euskal gaztediaren oihua!
Mutilak, eskuak elkar gurutzatuta!
Ekin ta bultzatuta, denak batera!
Bidean anaia erortzen bazaik,
lepoan hartu ta segi aurrera!

La-la-ra (...)

Ez dugu beldurrik,
ez dugu lotsarik,
nor geran,
zer geran
aitortzeko!
Ez gaituk lapurrak,
ez eta zakurrak
kataiaz loturik ibiltzeko.
Gizonak bagera,
jo zagan aurrera,
gure herriaren jabe egin arte!
Askatasunaren hegalean azpian
kabia egiten ohituak gare!
Ibiltzen aspaldi ikasia dugu
otsoak eskutik hartu gabe.

La-la-ra (...)

Arrotzek ezpataz hil nahi banaute
izituko gaituztelakoan,
zutitu ta euskaraz mintzatuko naiz
nere hiltzailearen aurrean!
Mutilak, ez gero nigarririk egin
erortzen banaiz gau ilunean;
izar berri bat piztutzera noa

Euskal Herriko zeru gainean...
Euskal Herriko zeru gainean...
Euskal Herriko zeru gainean...

LOA, LOA

Loa, loa, txuntxurrun berde,
loa, loa, masusta.
Aita guria Gasteizen da,
ama mandoan hartuta.
Aita guria Gasteizen da
ama mandoan hartuta.
Loa, loa, txuntxurrun berde,
loa, loa, masusta.

Loa, loa, txuntxurrun berde,
loa, loa, masusta.
Aita guria abiatu da
Vitoriako ferira.
Aita guria abiatu da
Vitoriako ferira.
Loa, loa, txuntxurrun berde,
loa, loa, masusta.

Loa, loa, txuntxurrun berde,
loa, loa, masusta.
Aita guriak diru asko du,
ama bidean salduta.
Aita guriak diru asko du,
ama bidean salduta.
Loa, loa, txuntxurrun berde,
loa, loa, masusta.

LORETXOA

Mendian larrartean
aurkitzen da loretxo bat,
aurrean umetxo bat
loretxoari begira.

Loreak esan nahi dio:
"Umetxo, aska nazazu!
Jaio naiz libre izateko
eta ez loturik egoteko"

Umetxoak ikusirik
lorea ezin bizirik
arantzak kendu nahi dizkio,
bizi berri bat eman.

Orduan izango baitu
indarra eta kemena.

Orduan emango baitu
ugari bere fruitua.

LORIAK UDAN IHINTZA BEZELA

Loriak udan ihintza bezela
maite det dama gazte bat,
hari hainbeste nahi diodanik
ez da munduan beste bat;
inoiz edo behin pasatzen badet
ikusi gabe aste bat,
bihotz guztira banatutzen zait
halako gauza triste bat.

Neskatxa gazte, paregabea,
apirileko arrosa,
izarra bezin dizdizaria,
txoria bezin airosa;
oraintxen baino gusto gehiago
nik ezin nezakeen goza;
zorionian ikusten zaitut,
nere bihotzak, hau poza!

MADDALEN

Zutaz oroitzen naiz
nere Maddalen;
etxetik urrun nabil
maite zaitudan arren.

Festa bakar hartan
azaldu zinen;
dena esango dizut
maite zaitudan arren.

Salto ta algara
egin dugu aurten;
ia puskatu zaitut
maite zaitudan arren.

Baina bukatu da
seguru naiz zeren
etxetik urrun nabil
maite zaitudan arren.

MAITE, MAITE

Maite, maite,
ez ni utzi hemen kaiean.
Maite, maite,
zu nere bihotzean.

Maitetxo itsasora joan da
itsasontzi batean.
Maitetxo itsasoan dago,
urrutirako bidean.

Maite, maite (...)

Maitetxo noiz etorriko da,
nere bihotza zain dago.
Maitetxo noiz etorriko da,
biok alkar bizitzeko.

Maite, maite (...)

MAITIAK GALDEGIN ZAUTAN

Maitiak galdegin zautan
pollit nintzenez. (Bis)
Pollit, pollit nintzela, baina
larrua beltz, larrua beltz.

Maitiak galdegin zautan
premu nintzenez. (Bis)
Premu, premu nintzela, baina
etxerik ez, etxerik ez.

Maitiak galdegin zautan
boltsa banuenez. (Bis)
Boltsa, boltsa banuela, baina
dirurik ez, dirurik ez.

Maitiak galdegin zautan
lana banuenez. (Bis)
Lana, lana banuela, baina
gogorik ez, gogorik ez.

Gaixoa hil behar dugu
guk biok gosez. (Bis)
Gosez, gosez hil behar, baina
elkar maitez, elkar maitez.

MAITIA, NUN ZIRA?

Maitia, nun zira?
Nik ez zaitut ikusten,
ez berririk jakiten,
nurat galdu zira?
nurat galdu zira?

Hainbat kanbiatu da
zure deseina.

Hitz eman zinerautan
ez behin, bai berritan,
enia zinela!
enia zinela!

Hainbat kanbiatu da...

MARITXU, NORA ZOAZ?

Maritxu, nora zoaz
eder galant hori?
Iturrira Bartolo,
nahi badezu etorri.

Iturrian zer dago?
Ardotxo txuria.
Biok edango degu
nahi degun guztia.

Maritxu zuregana
biltzen naizenian,
poza sentitutzen det
nere barrenian.

Bartolo, nik ere det
atsegin hartutzen
ur bila noanian
banauzu laguntzen.

Maritxu nere aurrez
ez jarri serio,
zuri dizudalako
zenbait amodio.

Par-irri gogozkoa
egiten badezu,
bihotza atseginez
betetzen didazu!

MENDIAN GORA

Mendian gora haritza,
ahuntzak haitzean dabilta,
itsasoaren arimak dakar
ur gainean bitsa.
Kantatu nahi dut bizitza
usteltzen ez bazait hitza,
mundua dantzan jarriko nuke
Jainkoa banitza.
Kantatu nahi dut (...)

Euskal Herriko tristura,

soineko beltzen joskura,
txori negartiz bete da eta
umorez hustu da.
Emaidazue freskura,
ura eskutik eskura,
izarren salda urdina edanda
bizi naiz gustura.
Emaidazue freskura (...)

Euskal Herriko poeta,
kanpo santuko tronpeta,
hil-kanpaiari tiraka eta
hutsari kolpeka.
Argitu ezak kopeta,
penak heuretzat gordeta,
goizero sortuz bizitza ere
hortxe zegok eta.
Argitu ezak kopeta (...)

Mundua ez da beti jai,
inoiz tristea ere bai;
baina badira mila motibo
kantatzeko alai.
Bestela datozen penai
ez diet surik bota nahi;
ni hiltzen naizen gauean, behintzat,
eizue lo lasai.
Bestela datozen penai (...)

NERE ANDREA

Nere andrea polita dela
kalean esan didate
erositako prezioetan
prezioetan erositako
pozikan salduko nuke.

NERE HERRIKO NESKATXA MAITE

Nere herriko neskatxa maite,
ahozko lorez zaitut gaur laztantzen,
itsaso garden, lur gozoko landare,
kresalaren usain, zeru kolore;
nere bihotzaren taupaden hotsez
zure grazia dut kantatzen.
nere bihotzaren (...)

Bihotz minberen egunsentia,
herri sufrituaren lamia,
ipuin zaharren piper eta eztia,
erreka garbien kantu bitxia;
udazken lizunez zaude jantzia,

izar zerutarren irria.
udazken lizunez (...)

Lanbro artetik itsas geldira
lehunki zoazen txori airoa,
amodiozko sentipenaren hatsa
zure ezpainetan loratuz doa.
Goizeko ihintzetan belardi zera,
eguzkitan zilar dizdira.
Goizeko ihintzetan (...)

NIREKIN

Emoixtaxux muxutxuek,
maitie,
hartuixu guruxun
guztixe,
eroaixu bixotz
tristie
zure bixotzarekin.

Emostazu porrutxue,
sorgiñe,
ahatetxu baten
berdiñe,
begitxu gorrixen
samiñe
sendatuixu nirekin.

Oinak hotz gabien, berbak irratixen,
bero pixka bat gure neuke;
berbaixu bajutxu, eskue helduixu,
ez utzi laztanik eiteke.

Gero esnatzien lagaixu etxien
zure marrubi usaintsue,
ta ez eizu pentsa ez dela erreza
gauza politteke pentsatzie.

OI AMA ESKUAL HERRI

Anaia etxen da ezküntü,
bükatü niz oain joaitera;
ene opilaren egitera
Pariserat banüazü.

Oi ama Eskual Herri goxua!
zütandik urrun triste banüa.
Adios gaixo etxen dena,
adios Xiberua. (Bis)

Pariseko bizitzia

lan kostüzüriaz bagiazü,
bena berantzen zütadazü
zure berriz ikustia.

Oi ama Eskual Herri goxua! (...)

ORAINDAINEKO INULARRETAN

Oraindaineke inularretan
maite nuen itsasoa;
arraiz beterik azaldutzean
txalupa muga lepoan.
Arrantzalea nuen senarra,
arrantzalea gaixoa,
itsas gaizto horrek errez iruntzi,
gaur diot nik gorrotoa

Alabatxoa mendi gainetik
aitatxo noiz etorriko
itsasoari begira dago,
eguna argitu dulako.
Nik nola esan itoa dala,
galdu zaigula betiko?
ta alabatxoa zai ta zai dago
eguna argitu duneko.

Bedeinkatzen det Jaungoiko ona.
Bedeinkatzen det zure eskua,
bakar-bakarrik eskatzen dizut
senarrarekin zerua.
Zeru goietan bildu gaitezen
beheko familia osua.
Ongi zaude ta noiz ikusiko
aita zain alabatxoa.

PELLO JOSEPE

Pello Josepe tabernan dala
haurra jaio da Larraunen.
Etxera joan da esan omen du:
ez da neria izanen,
beraren amak topa dezala
haur horrek aita zein duen.

Hau pena eta pesadunbria!
Senarrak haurra ukatu.
Pello Josepe, bihotz neria,
haur horrek aita zu zaitu;
haur horrentzako beste jaberik
ezin nezake topatu.

PRIMA EIJERRA

Prima eijerra, zütan fidatürik,
anitx bagira, oro tronpatürik.
Enia zirenez, erraizu bai ala ez,
bestela, banua
desertiala, nigarrez ürtzera.

Desertiala juan nahi bazira,
arren, zuaza! oi, bena, berhala!
Eztziala jin, hartzara, nigana,
bestela, gogua
dolütüren zaizü, amoros gaixua!

SALAMANKARA

Aita Jainkoak egin banindu
zeruetako giltzari
azken orduan jakingo nuke
atea nori ireki.
Lehenengo aitari,
gero amari,
gero anai-arrebari,
ta azken orduan ixil-ixilik,
neure maite politari.

Gazte-gazterik aitak eta amak
praile ninduen nonbratu,
estudioak ikasitzera
Salamankara bialdu.
Salamankara
nindoalarik
bidean nuen pentsatu
estudiante tunante baino
hobe nuela ezkondu

Ezkondu nintzan
bai ni ezkondu,
baita ere sarri damutu,
praka beltzetan hari zuria
sekula ez zait faltatu.

SAN SIMON ETA SAN JUDA

San Simon eta San Juda
joan zen uda eta negua heldu da. (Bis)

Ez baletor, hobe,
bizi gara pobre
eremu latz honetan
ez gara hain onak benetan.

Ez dugu zaldirik, ez gara zaldunak.
Ez dugu abererik, ez gara aberatsak.
Euskara guk dugu, gu gara euskaldunak.
Euskara guk dugu, gu gara euskaldunak.

SEHASKA KANTA

Amaren bularra
haurraren janari,
haurraren negarra
beti hunkigarri;
baratz honen erdian
goseak nago ni,
zure bular laztanen
antsiz ta egarriz.

Zure bular politik
zerrien jostailu,
edertasunak kontuz
gorderik behar du;
zaude isilik, haurra!
ez egin negarrik,
munduak ez du-eta
malkoen beharrik.

Haunditzen zeranean
ikusiko duzu
isilik egoteak
zenbat balio dun;
jarrai zure bidetik,
hobe da horrela,
gauza denen gainetik,
haizea bezala.

Amaren bularra
haurraren janari,
aterpe samur hontan
lo hartu nahi dut nik.

SORTERRIKO KOBLAK

Ohianeko pagoak blai,
aideratuz hiru elai.
Ostadarraren harian dira
hirurak pausatu nahi.

Larrosak dira gorriak
edo, bestela, xuriak.
Hagitzez ederragoak dira
neskatilaren irriak.

Maldan behera urratsa,

betiko bidean latsa.
Hodei ilunak gaua belzten du;
udazkena da, ez bedatsa.

Usapalak ostantzean,
huts bat badut bihotzean.
Zatoz, maitea, gure etxera,
dostatzerara arratsean.

Eder basoan haritza,
haran aldean garitza.
Fruitu antzera ontzen da hemen
gizasemeen bizitza.

Sagar gorriak dilindan,
damea dago ganbaran,
maite laztanez hartzeko eta
elkartzeko ohantzean.

Isiltasuna abailtzen da
luma galdu bat bezala,
begiak uso, mingaina arana;
zure bihotza, ene aingura.

Hurrun gauhontzak uluka,
zakur deslariak zaunkaka.
Mende oso bat iraganen dut
zure ondoan koblaka.

TRISTE BIZI NAIZ ETA

Triste bizi naiz eta
hilko banintz hobe,
badaukat bihotzian
hainbat atsekabe.
Maite bat maitatzen det
baina haren jabe
sekula izateko
esperantzirik gabe.
Maite bat maitatzen det (...)

Bihotz baten lekuan
mila banituzke,
zuretzako maitia
izango lirake.
Baina milan lekuan
bat besterik ez det;
har zazu, ba, maitia
bat hau mila bider.
Baina milan lekuan (...)

Nere maite polita
nola zera bizi?

Zortzi egun honetan
etzaitut ikusi.
Badakit zabiltzala
nigandik ihesi,
ez didazu ematen
atsekabe gutxi.
Badakit zabiltzala (...)

TXAKURRAREN PARTIA

Gu gazte ginadela txalupa guztiak
zakurtxo bat ohi zuten ontzi barrenian;
begi erne, abila, ez zan zaunkaria,
ihes zihoan arraia harrapatzailia.

Seme, esango dizut nola gertatzen zan:
puñitutako arraia, suelto batzuetan;
legatzak ospa, ihes, txakurra jauzten zan
ta bet-betan arraia hartzen zun hortzetan.

Lana horren saria 'txakurren partia'
deitzen genion guztiok, ongi merezia;
maite-maitea zan txakur ehiztaria,
txalupa betetzen zun, anima gabia.

Unea etorri da zuri kontatzeko
zer nolako txakurra zan gure 'Txuriko'.
Uhin izugarriak ez zun izutuko,
arraia utzi baino, lehenago itoko.

Goiz itsusi batian, ez naiz, ez, ahaztuko,
bere lana beteaz, jauzi zan Txuriko;
baga handi artian, ehiza ez utziko,
legatz handi batekin ito zan betiko.

TXANTXIBIRI

Txantxibiri, txantxibiri, gabiltzarian
Elorrioko kalia
hamalau atso tronpeta jotzen
zazpi astoren gainian.
Astoak ziran txiki-txikiak
atsoak, berriz, kristonak!
Nola demontre konpontzen ziran
zazpi astoren gainian.

Saltzen, saltzen, txakur-txiki baten karamelua
'esta muy bien' esaten du konfiteruak.
Cuando vamos a Otxandiano, Andra Mari egunian,
Mekaguenlamar!
Comeremos txokolate, sonbreruaren gainian.

TXURI-URDIN

Txuri-urdin,
txuri-urdin maitea.
Txuri-urdin,
txuri-urdin aurrera.
Beti, beti maite,
maite-maitea,
Donostia, donostiarra.
Aurrera mutilak!
Aurrera Gipuzkoa!
Aurrera txuri-urdinak!
Gazte, gazte, gazte,
gazte, gaztedi,
gaztedi aupa!
Aupa mutilak!
Gazte, gazte, gazte,
gazte, gaztedi,
gaztedi txuri-urdiña!

UME EDER BAT

Ume eder bat ikusi nuen
Donostiako kalean,
hitz erditxo bat hari esan gabe
nola pasatu parean?
Gorputza zuen liraina eta
oinak zebiltzen airean.
Politagorik ez det ikusi
nere begien aurrean.

Aingeru zuri, paregabea,
Euskal Herriko alaba,
usterik gabe zugana beti
nere bihotzak narama;
ikusi nahian beti hor nabil,
nere maitia, hau lana!
Zoraturikan hemen naukazu
beti pentsatzen zugana.

Galai gazteak galdetzen dute:
Aingeru hori non dago?
Nere maitea nola deitzen dan
ez du inortxok jakingo.
Ez berak ere, ez luke nahiko,
konfiantza horretan nago.
Amoriodun bihotz hoberik
Euskal Herrian ez dago.

XALBADORREN HERIOTZEAN

Adiskide bat bazen
orotan bihozbera,
poesiaren hegoek
sentimentuzko bertsoek
antzaldatzen zutena.
Plazetako kantari,
bakardadez josia,
hitzen lihoa iruten,
bere barnean irauten,
oinazez ikasia... ikasia.

Non hago, zer larretan,
Urepeleko artzaina,
mendi hegaletan gora
oroitzapen den gerora
ihesetan joan hintzana? (Bis)

Hesia urraturik
libratu huen kanta
lotura guztietatik,
gorputzaren mugetatik,
aske sentitu nahirik.
Azken hatsa huela
bertsorik sakonena,
inoiz esan ezin diren
estalitako egien
oihurik bortitzena... bortitzena.

Non hago, zer larretan,
Urepeleko artzaina,
mendi hegaletan gora
oroitzapen den gerora
ihesetan joan hintzana? (Bis)

ZENBAT GERA

Zenbat gera? lau, bat,
hiru, bost, zazpi (Bis)

Zer egin degu?
Ezer ez.

Zer egiten degu?
Alkar jo.

Zer egingo degu?
Alkar hil? (Bis)

Gure asmoak, esperantzak,
herria, askatasuna,
justizia, pakea,
egia, maitasuna,
mitoak, hitz hutsak.

Zenbat gera? lau, bat,
hiru, bost, zazpi (Bis)

Zer egin degu?
Ezer ez.

Zer egiten degu?
Alkar jo.

Zer egingo degu?
Alkar hil? (BIS)

Hori ez! Hori ez!
Hori ez! Hori ez!
Hori ez! Hori ez!

ZIBILEK ESAN NAUTE

Zibilek esan naute,
biziro, egoki,
Tolosan behar dala
gauza erabaki;
giltzapian sartu naute,
poliki-poliki:
negar egingo luke
nere amak baleki.

Jesus tribunalian
zutenian sartu,
etzion Pilatosek
kulparik bilatu;
nigan ere arkitu ez arren,
ez naute barkatu;
zergatik ez dituzte
eskuak garbitu?

Kartzelatik atera
fiskalen etxera,
abisatu zidaten
joateko berehala.
Ez etortzeko gehiago
probintzi honetara;
orduan hartu nuen
Santander aldera.

GABON KANTAK

AI, HAU GAUAREN ZORAGARRIA

Ai, hau gauaren zoragarria!
Jesus jaio da Belenen.

Herririk herri bila gabiltza,
bila gabiltza beraren

Aingeruak kanta,
artzai onak dantza,
guztiok alabantza
zuri zor dizugu.

Astoak a! Idiak mu!
Atseginik badegu.

Hartu makilak eta
jantzi abarkak,
artzainak joan ziraden
Jesusen bila.

Ai! Zer atsegina den
dantzan jende guztia,
salto brinko eginik
danak joan ziran.

ALAKEN, ALAKEN

Alaken, alaken, alaken, alaken,
ala pikula tun paire,
errespun dela pikula tunpa,
Jesus Maria Jainkoa zen. (Bis)

Adiskideok, ikusi duzue
zelai horietan artzaiak.

Artzai txiki, artzai handi,
artzai mutur leunak. (Bis)

Alaken, alaken...

ARIN-ARIN, KRISTAUAK

Arin-arin, kristauak; arin, bai, Belena.
Jesus adoratzera ahal den lasterrena. (bis)

Zer gertatzen ote da Belengo herrian,
gure Jesus jaio da estalpe batean.
Haruntz-honuntz, lasterka, artzaiak mendian
elkar bilatzen dira ahalegin guztian.

Arin-arin, kristauak...

ATOZTE KRISTAUAK

Atozte kristauak,

bihotza pozturik,
atozte guztiok
Belenera,
jaio dan gure
Jesus ikustera.
Jauna gurtu dezagun,
Jauna gurtu dezagun,
Jauna gurtu dezagun,
auspezturik

Ardiak utzita
datoz artzai onak
zerutik deituak
estalpera.
Goazen gu ere
berekin batera.
Jauna gurtu dezagun,
Jauna gurtu dezagun,
Jauna gurtu dezagun,
auspezturik.

BIHOTZ SUTUAKIN

Bihotz sutuakin
Belena goazen,
aingerua dago
hara gu deitzen. (bis)

Gabaren erdian, zeru garbian,
eguzki berri bat agertu da bart.
Ama Birjina zan zeru garbia,
eguzkia Jesus jaio berria.

Ardiak utzita datozen artzaiak,
zerutik deituak Jesusengana.
Goazen, bai, gu ere berarengana,
adora dezagun Haur txit laztana.

BIRJINA MAITE

Birjina maite, lotan dago
zure seme laztana.
Sehaskatxoan ipini zazu
gure bihotzen kuttuna.

Ongi bai ongi igaro ditzan
gauak eta egunak.
Poliki-poliki eragiozu
egin dezan lo ona. (Bis)

DIN DAN DON

Din dan don! Din dan don!
Eguberri on!
Zorion, zorion!
Gabonak, din dan don!
Din dan don! Din dan don!
Eguberri on!
Zorion, zorion! Gabonak Gabon!

Izar bat hasi da dizdizka zeruan,
berri ona zabaltzen ari zaigu munduan.
Jaio da, jaio da, Jaunaren semea,
askatxo batean dago, lastoen gainean.

Din dan don! ...

Aingeruak kanta, artzai onak dantza,
Jainkoaren jaiotzan Pakea eta Aintza!
Astoak, aja-ja, idiak muu-mu!
Estalpe zaharreen kantuan ari zaizkigu.

Din dan don! ...

Antxon eta Peru, artzain buruzuri,
izarrari jarraika biak datoz arinka.
Menditik barrena, Haurtxoarengana,
artzain bakoitzak darama arkumetxo bana.

Din dan don...

DIOS TE SALVE

Hor goian eliza,
kanpaiak jotzen dabilta,
eliz hontako eskaileretan
uxokumiak dabilta.

Dios te salve bakailo jale,
sei ta bost dira hamaika,
odolkirikan ez baldin bada
berdin zaigula lukainka. (Bis)

Hor goian langetan
eperra dator kantetan
etxe hontako nagusi jaunak
kaka egin dula galtzetan.

Ate honen txulua,
ezin kabitu besua,
txulo hontatik nik ikusten det
txorizo mutur goxua.

Dios te salve ...

Hor goian harria,
haren gainean txoria,
etxe hontatik esperatzen det
errial biko txuria.

Hor goian iturri,
ura pir-pir-pir etorri,
etxe hontako etxeakoandreak
Ama Birjina dirudi.

Dios te salve ...

Eman behar baden emantzan,
bestela ezetz esantzan,
Maria muxar alubizartxo
hiri erantzun behartzain.

Dios te salve ...

ELURRA TEILATUAN

Elurra teilatuan,
zakua lepoan,
ibili beharko degu
aurtengo neguan.

Riau, riau, riau
riaukataplau...

Hau dek umoria,
utzi alde batera
euskaldun jendia.

Riau, riau, riau
riaukataplau...

Hau dek umoria,
utzi alde batera
euskaldun jendia.

GABONAK, GABONAK

Gabonak, Gabonak, hau zoriona!
Bertsotan ari zaigu gaur aitona.
A, ja, ja, barrezka dago amona.

Bizartxuri, bizartxuri,
mendi gainak zuri-zuri.
Zorionak, zorionak!
bertan ditugu Gabonak.

Tximini zulotik norbait sartu da.
Mutur beltz, begi gorri, aiba lio!
Olentzero dala, halaxe dio.

Bizartxuri, bizartxuri...

Laister Urteberri, gaur Olentzero,
alfer-ontzi, mozkor eta tripero,
nor dago sutondoan bero-bero?

GAUEKO IZAR

Gaueko izar argitsuenak
piztutzeakin batera
Haurtxo eder bat etorri zaigu
gaur arratsean etxera.

Ordu ezkerro etxeko denak
poztu ta zoratzen gera,
Haurra dalako zerutik honuntz
datorren Jainko berbera.

Alai ta pozik kanta dezagun
Haurtxo honen etorrera,
gure iluna alaitutzeko
jaio den argi ederra.

Gaurtik aurrera atzerri hontan
zoriontsuak gera,
Haurra dalako zerutik honuntz
datorren Jainko berbera.

HATOR, HATOR

Hator, hator mutil etxera
gaztaina ximelak jatera,
Gabon Gauda ospatutzeko
aitaren eta amaren onduan.
Ikusiko dek aita parrezka
amaren poz-atseginez.

Eragiok, mutil, aurreko danbolin horri.
Gaztainak erre artian,
gaztainak erre artian,
txipli txapla, pun!

Gabon Gauda pozik igaro dezagun.

HAURTXO MAITE

Haurtxo maite,
nola zaude
sehaskan negarrez?
Atoz, bai, nire bihotzera.
Atoz, bai, lo-lo egitera.
Abesti maitalez.
Abesti maitalez.

Eguberri
egun argi,
zeruan kantari.
Aintza zero goian Aitari,
pakea lurrean gizonari,
eskerrak amari,
eskerrak amari.

HORRA, MARI DOMINGI

Horra Mari Domingi, begira horri,
gurekin nahi duela Belena etorri,
gurekin nahi badezu Belena etorri,
atera beharko dezu gona zahar hori.

Atoz, atoz, zure bila nenbilen ni,
atoz, atoz, zure bila nenbilen ni,
atoz, goazen, adora dezagun
Belenen jaio dan
Haurtxo eder hori,
Haurtxo eder hori.

KANPAIAK JAIETAN

Kanpaiak jaietan,
dindan dindan dindindan,
izarrak argitan,
Gabon gauetan.

Mara-mara elurra,
txuri-txuri gailurrak.
Jainkoa jaio da,
poztu da lurra.

Kanta bat entzun da
gauetz mendialdean,
Zorion! Zorion!
Guztioi Gabon!

Belengo estalpean,
sehaskatxo batean,
lo dago Haurtxoa,
gure Jainkoa.

KANTA ALLELUIA

Kanta-kantari daude zeruan,
kanta-kantari aingeruak. (bis)

Kanta alleluia,
gaur alleluia,
beti alleluia,
Kanta alleluia! (bis)

Epel-epel sukalde giroan,
aitaren eta amaren ondoan. (bis)

Kanta alleluia,
gaur alleluia,
beti alleluia,
Kanta alleluia! (bis)

Gaur jaio zaigu Jesus Haurtxoa.
Goratu dezagun Jainkoa. (bis)

Kanta alleluia,
gaur alleluia,
beti alleluia,
Kanta alleluia! (bis)

MENDI ALDETIK DATOZ

Mendi aldetik datoz,
artzainak, artzainak.
Bildots bana harturik
bizkar gainean.

Gabon gauean kanta,
kanta alleluia,
kanta alleluia,
alleluia,
Gabon gauean kanta,
kanta alleluia, gauean.

Haurtxo txiki bat jaioa da,
Belenen, Belenen
guztion Jainkoa da,
poztu gaitezen.

Gabon gauean...

MESIAS SARRITAN

Mesias sarritan agindu zana
aingeru artian dator gugana. (bis)

Gloria zeruan, pakia hemen,
kantari aingeruak daude Belenen. (bis)

Belengo portalian, negu gogorrian,
jaio da gure Jesus askatxo batian;
estalki gabe dago abere artian
guztiz ahaltsua dana zero ta lurrian.

Hantxen dago gure Jesus.
Hantxen dago, bai.
Haurtxo txikia askan dago.
Amak esan dio lo egiteko,
Baina Haurtxoak, begiekin,
esaten dio: 'Ama, ezin'. (bis)

OI, BETHLEEM

Oi, Bethleem, etorri da zure garaia.
Oi, Betleem.
Ongi baitu distiratzan,
zugandik heldu den argiak,
bete ditu bazter guztiak.
Oi, Bethleem. Oi, Bethleem.

Artzaiekin heldu naiz zugana lehiaz.
Artzaiekin.
Berak bezela naiz egin,
adoratzen zaitut Mesias,
eta maite bihotz guztiaz.
Artzaiekin. Artzaiekin.

OLENTZERO

Olentzero joan zaigu
mendira lanera
intentzioarekin
ikatz egitera.
Aditu duenian
Jesus jaio dela
lasterka etorri da
berri ematera.

Horra! Horra!
Gure Olentzero!
Pipa hortzetan duela
eserita dago
kapoiak ere baitu
arraultzatxuakin
bihar meriendatzeko
botila ardoakin.

Olentzero guria

ezin degu ase
bakarrik jan dizkigu
hamar txerri gazte.
Saiheski ta solomo
makina bat heste,
Jesus jaio da eta
alaitu zaitetze.

Horra! Horra! ...

OLENTZERO

Olentzero buru haundia
entendimenduz jantzia,
bart arratsean edan omen du
hamar arroko zahagia.
Ai urde tripa haundia!
Tralalalala, tralalalala!
Ai urde tripa haundia!
Tralalalala, tralalalala!

TXAMARRA TXARTXO

Txamarra txartxo bat, Jauna, zuri
gorputz eder horren estalgarri, (bis)
emango nizuke gusto handiz,
luze-laburrean ongi balitz. (bis)

Ai, oi, gabaren on,
jaio berri hori non degun, non (bis)
non degun, non; non degun, non;
jaio berri hori non degun non.

Laguntxoak ere baditugu
lau artzai eta bost unai gartsu: (bis)
Pantxo, Peru eta Martin Antton,
Pantxisko, Pablo, Beltxior, Ximon. (bis)

Ai, oi, gabaren on,
jaio berri hori non degun, non (bis)
non degun, non; non degun, non;
jaio berri hori non degun non.